

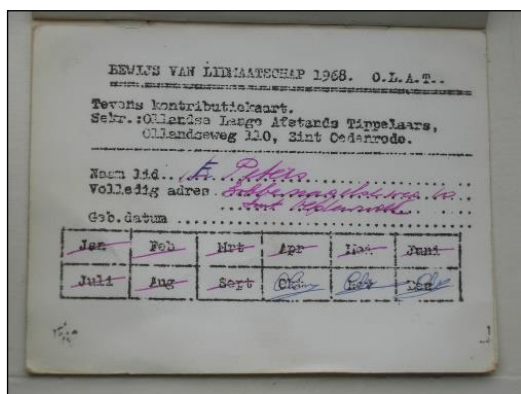
50 jaar OLAT-lid: Frans Peters

Op 1 oktober gingen we met een kleine delegatie op de koffie bij Frans en Maria op de Bobbenagelseweg in Rooi, hoe sfeervol qua OLAT kun je het maken? Wat was er aan de hand? Wel, onze Frans was precies op die dag 50 jaar lid van OLAT.

Vijftig jaar, dat is me wat!! Een felicitatie waard! Echt een man van het eerste uur van OLAT, hij was erbij toen OLAT werd geboren ten tijde van Cornelis en Marietje van Montfort, is er mee opgegroeid, om niet te zeggen mee vergroeid. OLAT is de tweede familie van Frans. Zo voelt hij het zelf ook.

We zitten binnen in zijn gezellige huis met het prachtige Brabantse landschap voor de deur en met de

koffie erbij komen de verhalen vanzelf. Hoe Cornelis begon met zijn trainingen voor de Nijmeegse Vierdaagse en de eerste Kennedymarsen. Frans hoefde niet bij Cornelis in de hooiberg te slapen, hij en Maria hadden toen al hun stek gevonden, waar ze tegenwoordig nog steeds wonen, maar er moest wel worden getraind. Frans vertelt hoe zwaar dat trainen voor de Vierdaagse was, maar nóg zwaarder was zijn eerste (en laatste) Kennedymars. Hoewel hij toen ook al graag wandelde, wist hij één ding zeker: nooit meer een 80 km-tocht, wel bleef het wandelen hem bekoren op minder lange afstanden.

Gelukkig beschikt Frans over een prima gezondheid en hij wandelt dan ook tot op de dag van vandaag, waarbij hij het bij de Rooise Wandelingen op dinsdag heel erg gezellig vindt. Daarnaast is hij een enorme liefhebber van de Ardennen-wandelreizen. Vooral het familiegevoel weet hij ontzettend te waarderen.

Ik vraag hem: “Wat is nou toch zo speciaal aan OLAT?” “Natuurlijk van het begin af aan het wandelen in de natuur, maar vooral die sfeer. Als we b.v. naar België gaan met 72 personen, dan zijn er natuurlijk wel eens vreemde/nieuwe gezichten bij. Je maakt een praatje met elkaar, loopt een stukje op, ieder op zijn eigen manier en opeens is er die klik. Onnavolgbaar. Je kunt dat niet zomaar opschrijven, het is er gewoon”.

Ook de gezelligheid bij de voorheen Kempische Wandeldagen in Geldrop, nu de OLAT Wandeldagen bij de Hut, de camping, het voorlopen, alles wat er nog meer bij komt kijken: keigaaf (om maar eens een moderne term te gebruiken).

Frans verheugt zich ook altijd op de Algemene Leden Vergadering, zo’n bijeenkomst waarbij je allerlei oude bekenden weer tegenkomt, al dan niet nog wandelend, het blijft de OLAT-familie.

Frans is van huis uit timmerman en is daardoor heel handig: wat zijn ogen zien, kunnen zijn handen maken. Dat heeft hij al zijn hele leven gedaan en ook bij en voor OLAT. Je hoeft maar te kijken en Frans regelt het. Ook al is Frans timmerman van zijn vak, hij helpt ook bij het storten van een betonvloer bij de nieuwe loods in Rooi. Hij draait er zijn hand niet voor om, OLAT kan op Frans rekenen. Daar zijn we hem als OLAT-vereniging dan ook heel dankbaar voor.

Gedurende die 50 jaren heeft hij natuurlijk heel wat avonturen bij OLAT meegemaakt.

B.v. in 2000 toen o.a. Ad Verbakel en Sjef Koolen samen vanuit Erp naar Santiago liepen. Dat was in die tijd toch wat minder eenvoudig dan heden ten dage. Zij liepen met een kompas en hadden niet altijd op tijd eten, drinken of onderdak. Frans besloot met Maria ze op te zoeken "ergens" in Frankrijk, we hebben het dan over mei in het jaar 2000. Frans en Maria verzorgden toen al de befaamde "OLAT-verzorgings-post". Dat werd uiteindelijk in de buurt van Cahors/Moisac. Mooie herinneringen bewaart hij er aan.

Ad Verbakel vertelt later: "De beste OLAT-verzorgingspost die we ooit gehad hebben".

Ik probeer er ook achter te komen of Frans naast het wandelen en het klussen voor OLAT nog tijd heeft voor andere dingen of hobby's. Het blijkt dat hij een groot fan is van motorrijden, maar dan op een oude leger-motor. Hij doet dit al meer dan 30 jaar en is ook lid van een club, waarmee ze een paar keer per jaar een toertocht maken, bij voorkeur met wat lekkere bochtjes zoals in de Ardennen. Verder houdt Frans zijn conditie, waar niets mis mee is, bij door wekelijks te gaan trimmen onder een ervaren instructeur.

Voor de gezelligheid en sociaal contact gaat hij samen met Maria in de buurt kaarten. Daarnaast gaat hij regelmatig naar zijn zoon die in Denemarken woont, alwaar hij natuurlijk ook zo nodig wat "klusjes" even opknapt.

Kortom Frans is een veelzijdig man, met een groot hart en nog meer liefde voor zijn "cluppie".

Wij besluiten ons gezellige bezoek met een feestelijk glas wijn en wensen Frans en Maria nog goede en gezonde jaren samen, waar OLAT een speciale rol in mag spelen.

-Lies Wesseling-
1 oktober 2018